

Sygn. akt IV RC 641/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Katarzyna Rybczyńska

Protokolant : Iwona Turska

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2017 roku w Rybniku

sprawy z **powództwa M. B.**

przeciwko K. B. (1)

o alimenty

- 1) Zasądza od pozwanej K. B. (1) na rzecz powoda M. B. alimenty w kwocie po 200 zł miesięcznie /dwieście złotych/ płatne z góry, począwszy od 02 października 2017 roku do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;
- 2) W pozostałej części powództwo oddała;
- 3) Odstępuje od obciążania stron kosztami procesu;
- 4) Wyrokowi w punkcie pierwszym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt: IV RC 641/17

UZASADNIENIE

Powód domagał się od matki alimentów w kwocie po 700 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że pozwana nie łoży dobrowolnie na jego utrzymanie, a jedynie opłaca jego telefon komórkowy. Pozostałe wydatki powoda mają z kolei spoczywać na ojcu, który utrzymuje się z emerytury. Uprawniony nadmienił przy tym, iż kontynuuje edukację w klasie maturalnej i nie ma własnych możliwości, aby podjąć pracę zarobkową. (k. 3-5)

Pozwana w odpowiedzi na pozew domagała się oddalenia powództwa w całości.

W uzasadnieniu swego stanowiska zobowiązana podniosła w szczególności, że jej obecna sytuacja ekonomiczna nie pozwala sprostać żądaniu alimentacyjnemu syna. Jej dochód oscyluje w granicach 800-900 zł netto miesięcznie i nie wystarcza nawet na pokrycie jej własnych kosztów utrzymania. Powód z kolei może w pełni korzystać ze wsparcia finansowego ojca. (k. 33-35)

Sąd ustalił.

Powód jest synem pozwanej oraz J. B.. Pomiedzy rodzicami uprawnionego zawisła sprawa o rozwód, gdzie zabezpieczono na rzecz pozwanej alimenty w wysokości po 500 zł miesięcznie.

Strony mieszkają razem, zajmując dom jednorodzinny. Pozwana korzysta z jednego pokoju,

z kolei pozostała część nieruchomości pozostaje w dyspozycji powoda, jego 22- letniej siostry oraz ojca. Wydatki lokalowe przedstawiają się obecnie następująco: woda 110-130 zł, energia elektryczna 260 zł co dwa miesiące, opał około 3600 zł rocznie (tj. 6 ton węgla w cenie po 600 zł za tonę), Internet około 60 zł, gaz około 70 zł co dwa miesiące, telewizja cyfrowa około 100 zł, wywóz śmieci około 130 zł kwartalnie, podatek około 170 zł co kwartał, ubezpieczenie około 500 zł rocznie – łącznie około 850 zł, co w przeliczeniu na mieszkańca stanowi wydatek rządu 210 zł. Od połowy 2017 roku do grudnia bieżącego roku wydatki te niemalże w całości ponosił ojciec powoda. W grudniu 2017 roku przekazała ona mężowi 300 zł na poczet wydatków mieszkaniowych.

Ojciec powoda utrzymuje się z emerytury, która sięga obecnie 3220,95 zł netto miesięcznie. Dotychczas to on w głównej mierze pokrywał wydatki uprawnionego. Siostra powoda uczy się zaocznie i pracuje dorywczo.

Powód ma 19 lat i jest osobą ogólnie zdrową. Terminowo kontynuuje naukę w technikum. Obecnie jest w klasie maturalnej i przygotowuje się do egzaminu zawodowego, po którym uzyskałby tytuł technika mechatroniki. Po zakończeniu edukacji w szkole średniej chciałby podjąć studia. Aktualnie nie korzysta z odpłatnych korepetycji. W bieżącym roku szkolnym nie odbywał on odpłatnych praktyk zawodowych. W okresie wakacyjnym miał możliwość podjęcia pracy w firmie inwentaryzacyjnej, z czego ostatecznie nie skorzystał. W 2016 roku otrzymał z tego tytułu około 200 zł.

Wydatki powoda przedstawiają się następująco:

- wyżywienie około 600 zł (tj. 20 zł dziennie),
- odzież około 80 zł (tj. 1000 zł rocznie),
- środki czystości i kosmetyki 50 zł,
- telefon około 35 zł (opłacany przez pozwaną),
- rozrywka, typu wyjścia do kina, itp. około 130 zł,
- wydatki szkolne około 60 zł (tj. 35 zł miesięcznie dojazd oraz 300 zł rocznie przybory i podręczniki).

Łączna suma potrzeb uprawnionego to zatem około 1170 zł.

Powód w ostatnim czasie, w związku ze zbliżającą się studniówką, zakupił garnitur za kwotę 800 zł, buty za 100 zł oraz opłacił uroczystość za 300 zł. Całość tych wydatków została pokryta przez ojca uprawnionego. Matka powoda, poza opłacaniem telefonu komórkowego syna, przekazała 500 zł na poczet udziału w wydatkach związanych z jego wycieczką do Grecji oraz uiściła kwotę 75 zł za wyrobienie jego paszportu.

Pozwana ma 42 lata i od dłuższego czasu leczy się na anemię. Z zawodu jest sprzedawcą-magazynierem. Przez większość związku małżeńskiego zajmowała się domem i dziećmi, pozostając nieaktywna zawodowo. Aktualnie podejmuje zatrudnienie w ramach umów cywilnoprawnych, osiągając z tego tytułu dochód niespełna 1000 zł miesięcznie. Swoje usługi świadczy na rzecz co najmniej dwóch firm, które zlecają jej wykonywanie inwentaryzacji w różnych sklepach. Są to umowy okresowe, zawierane zazwyczaj na 3-6 miesięcy. Za zlecenie na rzecz przedsiębiorstwa (...), w ramach którego praca pozwanej trwała 6 tygodni, jej wynagrodzenie ma wynieść około 4.000 zł. Pozwana ma szansę na uzyskanie podobnego zlecenia w przyszłym roku.

Miesięczne wydatki pozwanej to:

- wyżywienie 500 zł,
- odzież około 80 zł (tj. 1000 zł rocznie),
- leki 50 zł,

- wymiana okularów około 20-40 zł (tj. 200-500 zł rocznie),
- środki czystości, kosmetyki i fryzjer około 100 zł,
- dojazdy do pracy 150 zł,
- telefon komórkowy wraz z opłatą za telefon syna 105 zł,
- udział w opłatach lokalowych 210 zł,
- dodatkowa polisa ubezpieczeniowa około 60 zł,
- łącznie ponad 1200 zł miesięcznie.

Rodzice powoda posiadają trzy samochody. Pojazdem marki O. (...) porusza się ojciec uprawnionego, z samochodu M. korzysta córka pozwanej, z kolei w dyspozycji zobowiązanej pozostawałby 20-letni F. (...), który był zakupiony na potrzeby nauki jazdy powoda oraz jego siostry. Pozwana obecnie nie korzysta z tego pojazdu, albowiem ma on letnie opony.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: zeznania stron oraz zestawienia ich kosztów utrzymania k. 35, 64v-66, wyciąg z rachunku bankowego k. 40-45, 55-63, zaświadczenie o wynagrodzeniu k. 52, przekaz pocztowy k. 54, odpis aktu urodzenia k. 6, zaświadczenie o kontynuowaniu nauki i kosztach k. 24-25, zaświadczenie ubezpieczyciela k. 26-29, zeznanie podatkowe k. 46-47, zaświadczenie ZUS k. 49-50.

Podawane przez powoda i pozwaną dane w szerokim zakresie znajdowały potwierdzenie w dokumentach przedłożonych przez nich do akt sprawy, których strony wzajemnie nie kwestionowały. Pozostały materiał dowodowy oceniono jako spójny, logiczny i wzajemnie się uzupełniający. Sąd oddalił wniosek dowodowy o przesłuchanie świadków: K. B. (2), J. B., A. B., B. P., K. B. (3), albowiem zmierzał on do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania, a wszelkie okoliczności sprawy zostały należyście wyjaśnione. Zarówno powód jak i pozwana posiadają wystarczającą wiedzę odnośnie własnych kosztów utrzymania i osiąganych dotychczas dochodów (istotne okoliczności sprawy), a zatem uzupełnianie ich przesłuchania w oparciu o inne osobowe źródła dowodowe należało uznać za zbędne.

Strony nie składały dalszych wniosków dowodowych, a przeprowadzone postępowanie Sąd uznał za wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył.

Zgodnie z regulacją art. 133 § 1 k.r.o. każdy z rodziców obowiązany jest do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Należy w tym miejscu zauważyć, że zgodnie z treścią art. 133 § 3 k.r.o., rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się. Z przytoczonego przepisu wynika zatem, że nie tyle wiek dziecka przesądza o istnieniu bądź nieistnieniu obowiązku alimentacyjnego, lecz możliwości dziecka do samodzielnego utrzymania się, dochody z jego majątku, a także niedostatek.

Zakres świadczeń alimentacyjnych ustawodawca określił w art. 135 § 1 k.r.o., uzależniając go z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć te, których zaspokojenie zapewni podmiotowi uprawnionemu do alimentów odpowiedni rozwój fizyczny

i duchowy. Będą to zatem nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji lecz również te, których celem jest stworzenie warunków bytowania stosownie do wieku uprawnionego, stanu jego zdrowia i innych okoliczności, których uprawniony nie jest w stanie własnymi siłami sobie zapewnić.

Należy jednak pamiętać, że górny pułap świadczeń alimentacyjnych będą wyznaczały każdorazowo możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego i to nawet w sytuacji, gdyby nie zaspokajały one w pełni usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (poruszone w wyroku Sądu Najwyższego z 20 sierpnia 1972 roku, III CRN 470/71, Gazeta (...) 1972, nr 9). Obowiązek alimentacyjny drugiego z rodziców, również nie pozostaje bez znaczenia dla określenia kwoty świadczeń alimentacyjnych.

W niniejszej sprawie mamy do czynienia z sytuacją, w której pełnoletni już powód nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać, albowiem kontynuuje on terminowo edukację w szkole średniej. Nauka odbywa się w systemie dziennym, a zatem uniemożliwia mu podjęcie pracy w pełnym wymiarze. Z tych też względów należało przyjąć, iż obowiązek alimentacyjny rodziców uprawnionego jest nadal aktualny.

Koszt utrzymania powoda określono na kwotę 1170 zł miesięcznie i są to wydatki odpowiadające kosztom osoby w jego wieku i położeniu życiowym. Należy przy tym podkreślić, że powód, w dochodzonym roszczeniu, nie domagał się markowej odzieży, zagranicznych wyjazdów wakacyjnych, ani kosztownej rozrywki. Nie można zatem zarzucić mu, że jego wydatki są przejawem nieuzasadnionego zbytku.

Od dłuższego czasu to ojciec powoda, osiągający emeryturę w wysokości ponad 3200 zł netto, w przeważającej części partycypował w jego wydatkach. Siostra uprawnionego pracuje dorywczo i z tych też względów mąż pozwanej jest w stanie w dalszym ciągu w znaczącej części uczestniczyć w utrzymaniu syna, tak jak to było do tej pory.

Powyższe nie oznacza, że pozwana jest zwolniona z obowiązku wsparcia finansowego powoda. Zauważyć jednak należy, iż w sprawie rozwodowej ona sama została uznana za osobę uprawnioną do świadczeń alimentacyjnych i z tych też względów, uwzględniając jej wydatki, zabezpieczono na jej rzecz kwotę 500 zł miesięcznie.

Możliwości zarobkowe pozwanej oscylują na poziomie 1333 zł netto miesięcznie (1000 zł z regularnej umowy zlecenie oraz dodatkowe 4000 zł), a jej wydatki sięgają ponad 1200 zł. Uwzględniając powyższe można by dojść do wniosku, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, albowiem przewyższa potencjał zarobkowy matki powoda. Bacząc jednak na fakt, iż trudni się ona wyłącznie pracą na podstawie umów cywilnoprawnych, ocena jej możliwości dochodowych musiała zostać dokonana przez pryzmat najniższej pensji w kraju, która obecnie sięga około 1400 zł netto miesięcznie. Ponadto pozwana na swoje utrzymanie otrzymuje po 500 zł miesięcznie od męża w ramach zabezpieczenia. Tym samym żądana kwota 700 zł pozostaje poza jej zasięgiem, ale pozwana jest w stanie łożyć na utrzymanie swojego nieusamodzielnionego dziecka po 200 zł miesięcznie, albowiem nie zachodzą żadne szczególne okoliczności, które zwalniałyby ją z tego obowiązku, a rodzic jest obowiązany dzielić się z dzieckiem nawet najskromniejszym dochodem.

Reasumując zatem wszystkie powyższe ustalenia faktyczne i rozważania prawne, Sąd doszedł do przekonania, że żądanie alimentów na rzecz powoda wymaga częściowego uwzględnienia. Wobec powyższego orzeczono jak w pkt. 1 i 2 sentencji na podstawie art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 k.r.o. Ponad zasądzone 200 zł powództwo podlegało oddaleniu, jako przewyższające potencjał dochodowy pozwanej. O odsetkach na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych orzeczono w myśl przepisu art. 481 § 1 i 2 k.c., natomiast rygor natychmiastowej wykonalności punktu 1 nadano na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Datę powstania obowiązku alimentacyjnego określono zgodnie z żądaniem strony powodowej.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli art. 102 k.p.c., mając na uwadze sytuację ekonomiczną stron oraz nałożony na pozwaną obowiązek alimentacyjny.